

Z letních festivalů 2004 jsem si (zatím) vybral pozvání na Muziku v Hrádku u Rokycan: kromě toho, že je to velmi příjemný festival střední velikosti, který čas od času rád navštěvuji a doporučuji ho vaší pozornosti, mě zlákal speciální noční koncert "Samson - 30 let na pódiu". "*Přijed': budou tam všechny kapely, v kterých jsem kdy hrál, s výjimkou Roháčů*" (České Budějovice, pozn. aut.);

ty sehnat je už mimo lidské možnosti

," řekl mi oslavenec. Celý blok se odehrával zhruba od půl jedné do čtvrt na čtyři v noci z pátku na sobotu, což je samozřejmě čas značně peklný. Moje zvýšená únava vyšla zrovna na blok

Samsona a jeho party

, na který jsem se hodně těšil. Zběsilá trojka

Janoušek - Samson - Redl

, mí obzvláštní oblíbenci, zase šolíchali stále stejný repertoár, novinky na plánované CD jsou zřejmě - až na výjimky - v nedohlednu. Největší radost jsem tak měl z velmi pěkného bloku

Hop tropu

a z koncertu "jen pro ten dnešní den" sestavených

Máků

. Připouštím, že obrovské "tehdejší" obluby Máků jsem se zrovna dvakrát neúčastnil; přesto jsem si jejich návrat na pódium (Samson - J. Budvárek Lenk - M. Šroub Vondra - Dáša Stralczyňská - Jamajka Koblicová) užil a dávné zlozvyky - které se ozvaly zcela přesně takové, jaké byly - mě spíš dojímaly. Celkové nadšení musel na závěr Samson tlumit ptákovinou Když potkáte ježky/jdou zpravidla pěšky, jinak by možná neskončil. A co mě potěšilo nejvíc: jakou měl Samson po skončení akce viditelnou radost z jejího průběhu. Žádná únava, žádné hraní z povinnosti: prostě slavnost, jak má být.

Rád bych se s vámi rozdělil ve větší míře i o dojmy z předchozího pátečního koncertu (v sobotu už jsem v Hrádku nebyl). Ale je hluboká noc a brzy ráno odjíždím na dovolenou směr Balaton (pokud mi chcete popřát, abych se tam neztratil v mlze, tak už se šprýmaři činili?) a nerad bych se namotal na první svodidla. Takže jen telegraficky: zakončovala hvězdná trojka **Neřež - Cop**

Semtex

Strašlivá podívaná

(s Petrem Merxbauerem vystříhaným na indiána, jako každoročně touto dobou) byla výborná, což dosvědčuje i fakt, že mi jejich písničky zněly v hlavě ještě po pár dnech. Rád jsem si poslechl smyčcově-punkový folk-lór-rock

Pod Černý vrch

, protože nezní na folkových festivalech příliš často. Bohužel byla kapela z této skutečnosti dost nervózní a neustále vedla vtipné řeči na téma, jak je mrzí, že nehrají dost tramsky. To

Bílou nemoc

podobné "omlouvání" ani nenapadlo a rozhodně byla přirozenější; chyběl jí ale obvyklý větší odvaz, nevím proč. Velkou radost jsem měl z bloku

Folk

Na Muzice se v noci slavilo

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 12 Srpen 2004 04:00

teamu

, který jsem dlouho neslyšel.

Pěkný srpen přeji.